ANUL III.—No. 717 EDIŢIA ANTEIA MERCURI 16 IANUARIE 1891.

Numĕrul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in ţară 30 lei; în streinĕtate 50
Şese luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă,
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 15 Ianuarie 1891

Cu Căluşul in Gură

Redeschiderea Camereĭ a fost funestă D-luĭ Al. Lahovary, ministrul afacerilor streine şi loc-ţiitor—până azĭ—al primuluĭ ministru.

Cu îngâmfarea-ĭ cunoscută, D-sa venise la Cameră pentru a primi gudurăturile servile ale majorităţeĭ, în lipsa generaluluĭ Manu, şi nu se aştepta de loc ca întêia zi parlamentară să'ĭ aducă o înfrângere.

D. C. Kogălniceanu, cu o logică strânsă şi cu o voce rĕsunătoare, îşĭ dezvoltă interpelarea asupra politiceĭ externe a guvernuluĭ actual, faţă cu propaganda maghiară, care voieşte să se întindă şi în România liberă şi faţă cu declaraţiunile făcute de D. Maiorescu, unuĭ ziarist german asupra alipireĭ Românieĭ la tripla alianţă.

Tinĕrul deputat a arătat maĭ întâĭ că ceea ce a spus D. Maiorescu ziaristuluĭ german, se potriveşte foarte bine cu toată politica junimiştilor carĭ se declară în toate ocaziunile partizanĭ aĭ tripleĭ alianţe; dar nu se potriveste de loc cu declaraţiile făcute de D. Al. Lahovary, cu ocazia discursuluĭ D-luĭ Ioan Grădişteanu în Cameră şi repetate apoĭ în Senat.

Intr'adevĕr, Ministrul afacerilor strĕine spusese atuncĭ formal, că numaĭ el conduce politica externă şi este rĕspunzĕtor de dînsa şi dezminţise cu toată tăria *svonurile* despre existenţa uneĭ alianţe cu Puterile centrale, saŭ despre o convenţie militară cu Austro-Uugaria.

In Senat, D. Lahovary luase rĕŭ în respĕr pe D. Carp după ce în Cameră se mărginise a declara numaĭ că D. Carp n'are influenţă asupra politiceĭ guvernuluĭ. Ministrul de externe făcuse acest act de nesupunere înainte de Crăciun, fiind-că D. Carp se afla la Ţibăneştĭ la vînătoare.

Ierĭ însă, şeful porumbeilor se afla pe banca sa de deputat şi rînjea provocător aşteptând ca D. Lahovary să repete ce zisese, pentru a-ĭ trânti în faţă adevĕrul situaţiuneĭ.

De alt-fel, când D. Kogălniceanu aminti de amendamentul D-luĭ Nădejde, care propusese să se înscrie în rĕspunsul la Mesagiŭ dorinţa formală a uneĭ alipirĭ către tripla alianţă, junkerul de la Ţibăneştĭ sări în sus, spunĕnd că D. Nădejde l'a luat înainte şi că el—şeful celuĭ maĭ numeros grup din majoritate—ar fi votat cu amîndouĕ mâinile acel amendament.

„D. Lahovary — a zis D. C. Kogălniceanu—a negat existenţa uneĭ convenţiĭ militare cu Austro-Ungaria; chiar de ar fi ştiut D-sa despre existenţa eĭ tot n'ar fi spus nimic în Cameră, căcĭ asemenea lucrurĭ se ţin secrete."

Faţă cu acuzaţiunĭ de această natură, faţă cu declaraţiunile D-luĭ Maiorescu publicate în *Kreuzzeitung* şi faţă cu întreruperile D-luĭ Carp, care striga mereŭ D-luĭ C. Kogălniceanu că guvernul urmează politica tripleĭ alianţe, D. Alexandru Lahovary, îngâmfatul ministru de externe, a tăcut, n'a îndrăznit să maĭ repete ceea ce spusese înainte de Crăciun, căcĭ D. Carp se uita la dînsul şi'l pîndea.

D. Lahovary, de astă dată, a fost maĭ elocuent prin tăcere, de cât fusese prin discursul făţarnic pe care'l rostise respunzênd D-luĭ Ionel Grădişteanu.

Frica ministruluĭ de externe de o dezminţire categorică a D-luĭ Carp, dovedeşte până la evidenţă că, până ierĭ, D. Al. Lahovary minţise cu neruşinare, când afirmase că el conduce politica externă, că Regele n'a vîndut încă România tripleĭ alianţe şi că nu există o convenţie militară între Streinul Încoronat şi între Impĕratul Austrieĭ.

Marturisesc, că deşi eram bine încredinţat de intenţiile şi agitaţiile trădătoare ale luĭ Carol I; deşi cunoşteam cinizmul şi lipsa de scrupulurĭ ale luĭ Petre Carp cu toată secta sa de transfugĭ şi de mercenarĭ, capabilĭ de a vota Streinuluĭ şi vînzarea ţĕreĭ cu darabana,—tot începusem să mĕ îndoiesc de existenţa convenţieĭ militare cu Austro-Ungaria, în urma discursuluĭ D-luĭ Lahovary, plin de neadevĕrurĭ sfruntate,—spuse cu sfruntarea unuĭ culpabil în faţa Parlamentuluĭ, cu ocazia discuţieĭ respunsuluĭ la Mesagiŭ.

Astă-zĭ însă, îndoială nu maĭ poate fi, nu numaĭ pentru mine, dar şi pentru ceĭ maĭ increduli.

La 30 August, când am aflat de preliminarele convenţieĭ militare, am strigat:

Carol I ne trădează.
Carol I ne vinde.

Astă-zĭ, când tîrgul e încheiat; când nenorocitul, care 'şĭ-a sacrificat pentru un portofoliŭ şi convingerile şi demnitatea de om, stă cu căluşul în gură şi nu maĭ cutează să nege, de teama uneĭ desminţirĭ zdrobitoare, astă-zĭ trebue să dăm alarma şi să facem pe ţară să înţeleagă, că actul infam e consumat, că

Carol I ne-a trădat;
Carol I ne-a vîndut.

Şi atât de mare e infamia sevêrşită de Rege şi de miniştriĭ Sĕĭ, în cât, cu tot cinismul luĭ Carp şi cu toată deşertăciunea îngâmfată a parvenituluĭ Lahovary, eĭ nu aŭ avut îndrăzneala de a rĕspunde, când aŭ fost întrebaţĭ.

Mişeiĭ, carĭ vorbesc de interesele ţăreĭ, când îĭ fură milioanele pentru fortificaţiĭ,—nu aŭ curajul de a descleşta fălcile şi staŭ cu căluşul în gură, când sunt traşĭ la rĕspundere pentru că aŭ fost şi sînt compliciĭ luĭ Carol I,

Care ne-a trădat şi ne-a vîndut.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

VIENA, 14 Ianuarie.—Alegerile pentru Reichstag, ale căror date sunt fixate, se vor face în întâia jumĕtate a luneĭ Martie; adică: în Dalmaţia, până la 21 Martie; în oraşele Austrieĭ de jos, împreună cu Viena, la 5 Martie.

Corpul luĭ Saadullah Paşa a fost dus azĭ la gară ca să fie transportat la Constantinopol.

BERLIN, 14 Ianuarie.—Ministrul Maybach a declarat la Camera Seniorilor că guvernul în înţelegere cu Holanda a luat toate mĕsurile ca să evite primejdiile pricinuite pe creşterea apelor; se vor face să sară gheţurile adunate pe cursul de jos al fluviilor. Situaţiunea pe Rhin este gravă, dar nu inspiră nicĭ o temere.

BORDEAUX, 14 Ianuarie. — O bătae s'a întîmplat astă-noapte la docurĭ între marinariĭ francezĭ şi germanĭ; carĭ s'aŭ lovit cu cuţite; doĭ germanĭ aŭ fost rănіţĭ dintre care unul este rănit greŭ; el a fost dus la spital; un marinar francez a fost arestat.

PETERSBURG, 14 Ianuarie. — Construcţia drumuluĭ de fer Wladivolostok-Cialarovka va începe de sigur la primă-vara viitoare.

SOFIA, 14 Ianuarie. — Guvernul belgian a notificat aceluia din Sofia, prin intermediul Agenţieĭ-Italieĭ, însărcinata intereselor belgiane, că va numi un agent diplomatic la Sofia.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Çe se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti si publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă asta-zĭ suma dăruită?

Marea Intrunire Moldovenească de la Iaşi

Aspectul Saleĭ

Localul teatruluĭ Pastia era cel maĭ nemerit pentru această întrunire. Acolo la Petru-Bacalu unde s'a învârtit *hora Unireĭ*, acolo este astă-zĭ locul de unde trebue să pornească lupta pentru revendicare drepturilor Moldoveĭ, lupta pentru consolidarea Unireĭ.

O lume imensă, peste 1.000 de cetăţenĭ, oamenĭ cu vază şi care orĭ de câte-orĭ este vorba de un interes al Iaşuluĭ, al Moldoveĭ, al ţĕreĭ întregĭ, sunt la postul lor, bătrâniĭ carĭ aŭ fost în fruntea şi între promotoriĭ Unireĭ, şi inteligenţa ieşană aŭ compus auditoriul din seara de 11 Ianuarie.

Arare orĭ s'a vĕzut o adunare maĭ impozantă, maĭ entusiastă şi tot-odată maĭ pacientă. Pe fisionomia fie-căruia era vizibil întipărită dreptatea cauzeĭ care i-a adunat şi voinţa nestrămutată de a lua o energică şi decisivă hotărâre.

Inainte de a se declara şedinţa deschisă, cetăţeniĭ, eĭ în de eĭ, discutaŭ cu pasiune suferinţele şi starea de decadenţă în care se află oraşul lor şi ţara Moldovenească.

Aclamarea preşedinteluĭ

O tăcere generală acopere animatele discuţiunĭ din sală când D. *Andreĭ Vizanti*, fost vice-preşedinte al Camereĭ, propune, în furtunoasele aplause ale adunăreĭ, proclamarea de preşedinte al întruniriĭ a venerabiluluĭ locot.-colonel Langa, unul din promotoriĭ actuluĭ de la 1859 şi unul din iniţiatoriĭ mişcăreĭ actuale.

Discursul Colonelului Langa

Mulţumind cetăţenilor pentru onoarea ce i se face îĭ roagă ca să avizeze, în comun acord, la mijloacele de îmbunătăţirea soarteĭ Moldoveĭ. Şi când ne gândim la aceasta, o face în folosul întregeĭ ţărĭ, pentru a o vedea una şi nedespărţită, o Românie mare, puternică economiceşte, puternică politiceşte. (Aplause prelungite).

Care dintre cetăţenĭ voeşte să vorbească, îĭ rog să se adreseze birouluĭ.

— D. Constantin Lepădatu, fost deputat, actualmente preşedinte al consiliuluĭ judeţean, cere cuvîntul.

Discursul d-luĭ Const. Lepădatu.

Mişcarea din Moldova n'are de scop, n'are de ţintă schimbarea vre-unuĭ aşezĕmênt politic. Nu e separatism. Jertfele făcute de Moldova pentru unire înlătură această nenorocită ideie. Generalul Manu însă a nesocotit, a insultat patria noastră, prin faimoasa sa declaraţiune. Aducênd omagiele sale bărbaţilor care aŭ deschis focul acesteĭ mişcărĭ măreţe şi în parlament, trece la o serie de consideraţiunĭ economice şi face un tabloŭ viŭ dar crud al decădereĭ acestuĭ oraş şi a ţĕreĭ moldoveneştĭ. Deplorâ sistemul care se practică de la unire prin faptul că bugetul ţĕreĭ întregĭ se repartisează în mod scandalos, revoltător. Voim egalitatea precum la jertfe, aşa şi la beneficiĭ (Aplause sgomotoase).

Discursul d-luĭ G. Morţun

Avețĭ în faţa D-voastră un acuzat. Vine să respingă insinuaţiunile ziaruluĭ *Lupta* cum că d-sa ar fi mers cu ideile sale în această cestie, până la separatism. Aceĭ care provoacă şi care fac separatism sunt aceĭ care printr'un nenorocit sistem de centralizare, pun la index o jumĕtate de ţară (Aplause sgomotoase). Priveşte această mişcare esclusiv din punctul de vedere economic şi insistă pe larg asupra acestuĭ punct, desvoltênd pĕrerile sale. Respinge politica militantă din această mişcare.

— La cuvênt este înscris veterinarul Dragoş. Adunarea chiamă însă la tribună pe bătrânul tribun Nicolae Ionescu.

Discursul d-luĭ N. Ionescu

Salută mişcarea legitimă a Moldoveĭ. Aduce omagiele sale memorieĭ prinţuluĭ Niculae Bibescu, fiŭ de Domn, care de şi muntean, a venit bolnav să apere Moldova în chestia fortificaţiilor.

Să vorbim de cestiunile marĭ, unde este în joc existenţa noastră ca naţiune. Combate energic modul cum s'a proectat şi se fac întăririle. Milioane s'aŭ cheltuit; jumătate din aceste milioane le-a dat Moldova. Ea e însă lăsată la voia întîmplăreĭ.

'Şi ia formalul angajament de a susţinea în Parlament această mişcare.

Discursul d-luĭ G. Panu

Aprobă partea discursuluĭ relativă la fortificaţie, însă în cât priveşte toate cele-l' alte zise nedreptăţĭ le contestă. (Rumorĭ în sală). Cu riscul de a fi desaprobat voiŭ continua a'mĭ desvolta părerile. Recunoaşte că n'a luat cuvêntul la cele două credite ce s'aŭ votat pentru fortificaţiĭ, afirmă însă că nu le-a votat. Se obligă să le combată în viitor pe tema susţinută de d. Ionescu. S'a mâhnit adânc de expusele nedreptăţĭ şi persecuţiunĭ arătate de d-niĭ Lepădatu, Morţun şi alţiĭ. D-sa nu recunoaşte lovirĭ şi nedreptăţĭ ce aşa zisul spirit rĕŭ muntenesc ar cauza Moldoveĭ. (Desaprobărĭ în auditoriŭ).

Mărturisesc că nu vĕd nicĭ o ideie superioară în mişcarea aceasta.

Vocĭ. Arătaţi-le d-voastră.— D. Panu deconcertat trece înainte.

Numaĭ de la data începereĭ fortificăţiilor statuluĭ-major lasă Moldova în părăsire şi din această cauză nu se construesc liniĭ ferate şi alte îmbunătăţirĭ reclamate de necesităţile desvoltăreĭ economice şi a progresuluĭ cultureĭ.

Apoĭ la obiecţiunea oratorilor precedenţĭ că Muntenia în prezent este într'o stare prosperă şi înfloritoare în toate privinţele desvoltă o serie de argumente prin care voeşte a arăta starea de inferioritate Moldoveĭ înainte şi în timpul Unireĭ. Arată că din trupul Moldoveĭ se răpise de AustriacĭBucovina, că la 1812 se răpise Basarabia, că starea economică a populaţieĭ era inferioară şi deplorabilă; că la aceasta contribuise venirea israeliţilor alungaţĭ de ruşĭ şi că politiceşte nu eram bine pregătiţĭ; că starea şi condiţia locuitorilor muntenĭ era superioară.

D-sa se obligă în sfârşit numaĭ de a vorbi în contra fortificaţiilor şi asupra bugetuluĭ Universităţeĭ ieşene; că în mişcarea aceasta va participa cu condiţiunea dacă lucrările şi direcţia mişcăreĭ îĭ va conveni şi dacă nu va călca un principiŭ fundamental al programuluĭ radical.

Discursul D-luĭ N. Istrati (Galaţĭ)

După D. Panu, d. preşedinte C. Langa anunţând adunăreĭ că mişcarea trebue să se propage şi în judeţe, şi că se află printre noi D. N. Istrati din Galaţĭ, asistenţa l-a chemat să vorbească. Iată cuvîntarea D-luĭ Istrati:

Vĕ mulţumesc de îmbrăţişarea ce'mĭ faceţĭ aflând că viŭ din Galaţĭ, acest plămîn al Moldoveĭ;— dar cată să zic ca ilustrul veteran D. N. Ionescu, plămîn atrofiat.

D-sa a invocat pentru această adunare memoria unuĭ Oltean ilustru, Principele Bibescu; daţi'mĭ voe mie să invoc pentru adunarea moldovenească, auspiciele unuĭ ilustru Moldovean care a iubit Iaşul, care 'ĭ-a profetisat căderea sunt acum 30 anĭ şi care s'a jertfit pentru susţinerea Moldoveĭ: umbra defunctuluĭ Nicolae Istrati.

Lăsaţi-mĕ să rĕzbun memoria sa de un reproş ce i s'a făcut. Dar nu! nicĭ nu'l proferez, pentru că nu era adevĕrat. El dorea unirea tuturor Românilor, peste Carpaţĭ ca şi la Nistru, dar voia o mare şi complectă descentralisare. Nu era el separatist, cum nimenĭ dintre noĭ nu poate fi. Era prea bun Român pentru aceasta; dar ce voiţĭ? îşĭ iubea *Iaşul* şi'l profetisa decăderea fenomenală în care a ajuns.

Pare că 'l aud vorbind de acea ţară a Crimuluĭ ce s'a anihilat, de exemplele multiple de obosire. El prona Statele Unite din lumea nouă, carĭ trăesc din viaţa lor locală.

„Nu uitaţĭ, adăogă el, că Bucureştiĭ va dicta la Iaşĭ, nicĭ un fir de pĕr nu se va mişca la noĭ, nicĭ un zăgaz nu se va închide, până ce de la centru nu va fi slobozenie!"

Galaţiĭ! aŭ! căzut rĕŭ. Ni se aduc cu vagoane funcţionariĭ muntenĭ. Nu veţĭ găsi un singur şef de serviciŭ administrativ care să nu fie muntean.

Trebue să revendicăm drepturile noastre.

Moldova, atât de mult cântată de poeţĭ, trebue să maĭ trăiască.

In resbelul de la 78, regimentele moldovene au asediat Plevna. Voiŭ sfârşi cu versurile luĭ Alexandri:

Moldova să trăiască! (aplause furtunoase).

Discursul d-luĭ G. Scorţescu.

Nu de atuncĭ de când s'aŭ început fortificaţiile ţara aceasta a fost lovită, părăsită, D-le Panu! (Aplause). Eŭ nu împărtăşesc vederile d-luĭ Panu în cestia aceasta. Dincolo de Milcov se desfăşură un întreg sistem în dauna noastră şi în folosul lor. Am primit loviturĭ dureroase, una după alta. (Oratorul expune o serie).

Un exemplu isbitor este portul Corabia. Deschideţĭ o geografie de acum câţĭ-va anĭ şi veţĭ vedea Corabia trecută ca un sat pe malul Dunăreĭ. Astăzĭ un mare port comercial, superior Galaţuluĭ! Apoĭ nu voim ca satele fraţilor noştri să devie oraşe, iar oraşele noastre sate (Furtunoase aplause). Să ne constituim un comitet din toate grupările politice şi să cerem dreptate.

Cuvintele colonelului Brăescu

Voiŭ începe cu cuvintele cu care a sfîrşit d. Scorţescu. Să alegeţĭ un comitet. Ne-am săturat de vorbe, să ne punem pe lucru; eŭ mĕ uit la rezultate.

Cetăţenĭ! Aţĭ transformat acest teatru într'un sanctuar; aveţĭ sacra datorie să păziţĭ să nu fie pângărit.

Dacă este vre-un mizerabil cu ideia separatismuluĭ între noĭ, să iasă afară! (Aplause furtunoase, bavo.)

Resoluţiunea

D. *Constantin Corjescu* supune la aprobarea adunăreĭ următoarea resoluţiune:

Cetăţeniĭ ieşenĭ, astăzĭ în 11 Ianuarie 1891, adunaţĭ în întrunire publică, pentru a se consfătui asupra intereselor Moldoveĭ, ascultând desbaterile urmate şi constatând cu o profundă întristare că, prin o condemnabilă derogare la usanţele din trecut şi la spiritul de frăţească echitate, Moldova este sistematic lipsită de mijloacele necesare desvoltăreĭ sale morale şi economice; maĭ mult, că ea este chiar deconsiderată prin eliminarea pe nesimţite a elementuluĭ moldovan din funcţiunile publice;

Cetăţeniĭ Ieşenĭ decid:

a) Instituirea unuĭ comitet cu misiunea de a formula în cel maĭ scurt timp mĕsurile cele maĭ nimerite pentru îndreptarea stăreĭ de lucrurĭ actuale.

b) Acest comitet este dator, îndată după terminarea lucrărilor, a convoca din noŭ pe cetăţenĭ spre a chibzui deciziunile ulterioare.

c) Acest comitet maĭ este însărcinat, în îndeplinirea misiuneĭ sale, a intra în comunicaţiune cu deputaţiĭ şi senatoriĭ din Iaşĭ, precum şi cu senatoriĭ, deputaţiĭ şi cetăţeniĭ de prin alte judeţe din Moldova.

Resoluţiunea este admisă şi votată cu viĭ aclamaţiunĭ şi aprobărĭ generale.

Constituirea comitetuluĭ

După aceasta adunarea procede la constituirea comitetului şi aclamă, în aplause, următoarele persoane ca membri aĭ acestuĭ comitet. D-niĭ Corjescu Constantin, Vizanti Andreĭ, Langa Constantin Loc. colonel, Cozmovicĭ Leon Doctor, Şendrea M. Gheorghĕ, Lepadatu Constantin, Macri Grigorie, Botez Dimitrie, Ventura Iancu, Handoca Alexandru, Morţun Gheorghe, Balş P. Constantin, Machidon Constantin, Scorţescu Gheorghe, Profiriu Constantin colonel, Scali Logotetides Vasile, Răşcanu Petru, Ornescu Ioan, Ioan Niculae, Botez Gheorghe, Ienăchescu Gheorghe preot, Lupu Niculae, Răşcanu Aurel, Ghica Eduard, Buicliu I. Grigore, Paladi Petru, Buzinchi Dimitrie, Nandru Theodor, Alexandrescu Ureche, Emilian Stefan, Gheorghiu A. Atanasiu, Codrescu Cornelie, Zarifopol Dimitrie, Veiciu Alexandru, Bogdan Leon, Castano Victor, Ropală Elefterie, Brăescu Constantin colonel, Gheorghiu

I. **Theodor, Panopol Leonida, Profiriu Gheorghe Iconom, Negură Niculai doctor, Suciu Anton, Zamfirescu Pandele, Manoliu Alexandru Em., Motăş Ioan, Butman Gheorghe, Mihăilescu Iancu, Nicu Catargiu, Penescu B. C., A. Bădărău.**

Ridicarea şedinţeĭ

Preşedintele întrunireĭ mulţumind pentru perfecta ordine şi atenţiunea care s'a dat oratorilor, ridică şedinţa, promiţând că acest comitet va supune cunoştinţeĭ cetăţenilor de urgenţă lucrările sale.

România şi Ungaria

— —

Ziarul *Allgemeine Zeitung* publică sub acest titlu un important articol pe care'l dăm, în cea maĭ mare parte, şi noĭ.

In aceste timpurĭ când simţul de solidaritate culturală a reînviat printre noĭ, este cu deosebire interesant a se asculta şi urmări părerile străinătăţeĭ asupra mişcăreĭ actuale din România, mişcare isvorâtă din motive curate şi frumoase, dar care ne-a atras şi maĭ mult ura acelora în ochiĭ cărora neamul românesc este— pentru cuvinte lesne de ghicit şi de priceput — un adevĕrat spin.

Dincole de Carpaţĭ auzĭ numaĭ vorbindu'se de noĭ într'un ton batjocuritor ca de nişte fanaticĭ, visătorĭ, şoviniştĭ, unelte conştiente şi neconştiente ale Rusieĭ şi aşa maĭ departe. Cu părere de rĕŭ trebue să constatăm că şi cea maĭ mare parte a preseĭ din Europa centrală, necunoscênd starea lucrurilor de la noĭ de cât din scrisorile unor corespondenţĭ străinĭ, rĕŭ informaţĭ şi în cele maĭ multe cazurĭ *interesaţĭ*, atribue actuala mişcare în favorul Ardelenilor maĭ mult saŭ maĭ puţin unor inspiraţiunĭ din afară şi intrigilor uneĭ marĭ Puterĭ ce are incontestabile interese în Balcanĭ.

Dar toţĭ aproape recunosc de legitime plângerile Românilor şi ale celor-l'alte naţionalităţĭ din Ungaria, ba foaia radicală *Frankfurter Zeitung* de alaltă ierĭ zice că *Unguriĭ n'aŭ nicĭ un drept a se revolta de înfiinţarea uneĭ societăţĭ culturale în Bucureştĭ, care are un scop eminamente cultural şi că în zadar se vor căuta în statutele eĭ tendinţe politice de acele pe care i le substitue ceĭ din Pesta.*

Pe de altă parte *Kreuz-Zeitung*, de azĭ, combate foarte energic, ba chiar într'un ton violent tendinţele de maghiarizare. Dar nu numaĭ presa osîndeşte şovinismul unguresc, ci —contra aşteptăreĭ noastre—s'aŭ găsit erĭ şi doĭ deputaţĭ în Parlamentul lor însuşĭ care să proteste contra deznaţionalizăreĭ celor-l'alte neamurĭ din Ungaria.

Cu ocazia dezbaterilor asupra proiectuluĭ înfiinţăreĭ de azilurĭ pentru copiĭ, deputatul Mocacsy a declarat că acest proiect este o violare a dreptuluĭ sacru de familie şi al legeĭ naţionalităţilor din 1868. Promiţênd a reveni asupra acestor desbaterĭ, constatăm numaĭ azĭ cu satisfacţie că dreptatea încă n'a murit şi că în însuşĭ Parlamentul maghiar s'a găsit o voce care să zică că Ungaria avênd sub coroana sa maĭ mult de cât $^1/_2$ întregeĭ populaţiunĭ, naţionalităţĭ streine, trebue să ţie cont de dînsele şi de aspiraţiile lor naţionale.

In sfîrşit iată şi articolul din *Algemeine Zeitung*:

„Cu cea maĭ mare băgare de seamă urmăreşte Ungaria viaţa publică din România. Faptul acesta însă nu se esplică numaĭ din natura lucrurilor în urma cărora Statele vecine se observă unul pe altul cu îngrijire ci causa neobicinuiteĭ atenţiunĭ pe care Ungaria o dă vieţeĭ publice din România şi vice-versa îşĭ aŭ rădăcina lor în momente naţionale, politice şi economice cu totul deosebite.

Această supraveghere reciprocă, care duce până la neîncrederea unuia către cel-l-alt, înlătură câte odată păretele subţire ce'ĭ desparte de o duşmănie deschisă şi atuncĭ iese la lumină toată asprimea luĭ, contrastul între ambiĭ vecinĭ. Aceasta s'a vĕzut cu ocazia ultimelor desbaterĭ din Parlamentul român. Câţĭ-va deputaţĭ şi senatorĭ vorbiră într'un ton aspru contra vecineĭ Ungaria. Prilegiul la aceasta l'a dat starea în care se află Româniĭ din Ungaria şi Transilvania, susţiindu-se că această situaţie e insuportabilă şi netolerabilă şi că interesul naţional cere a se interveni în favorul acestor Românĭ.“

După ce gazeta maĭ vorbeşte de întrevederea D-luĭ Maiorescu cu un corespondent de la *Kreuz-Zeitung*, deja cunoscută cititorilor noştri, apoĭ continuă vorbind de memoriul studenţilor:

„Presa politică din România serbează acest memoriŭ ca un act de care 'şĭ vor aduce aminte Româniĭ cu bucurie şi mândrie. Nu este în intenţiunea noastră de a cerceta maĭ de aproape esactitatea datelor din acea scriere; numaĭ atâta fie zis că situaţia şi lucrurile expuse acolo sunt cu părtinire denaturate si exagerate. De am crede însă pe de altă parte presa maghiară apoĭ Româniĭ într'adevĕr n'aŭ de loc motive a se plânge.

— Cu ocazia celor declarate în această chestiune de către D. Maiorescu, organul partiduluĭ de la guvern, „Nemzet“ scrie între altele: Orĭ şi ce naţionalitate poate să'şĭ cultive, după dispoziţiile clare ale legeĭ, propria eĭ cultură şi să'şĭ întărească individualitatea eĭ naţională.“

Aceasta într'adevĕr stă scris în lege, dar întrebarea e permisă: Corespunde realitatea cu dispoziţiile legeĭ naţionalităţilor din 1868? Rĕspunsul la această întrebare, cu regret, nu poate să fie afirmativ: căcĭ, conform dispoziţiilor din acea lege care se află încă în vigoare, n'ar trebui numaĭ să fie îngăduit diferitelor naţionalităţĭ ale Ungarieĭ să'şĭ cultive din propriile lor mijloace cultura lor naţională, ci încă maĭ este şi de datoria statuluĭ şi a guvernuluĭ ce se află la cârmă de a sprijini şi a subvenţiona cu mijloacele sale, într'un sens pozitiv desvoltarea acestor naţionalităţĭ. Aceasta însă nu se face nicĭ de cum, ba în ultimul timp câştigă iar din ce în ce maĭ mult teren un spirit intolerant faţă cu naţionalităţile nemaghiare. Ţinta chiar a partideĭ guvernamentale după un stat cultural **uniform**, *naţional-maghiar nu poate să sufere alăturea existenţa uneĭ alte culturĭ şi nicĭ prosperarea naţionalităţilor nemaghiare. In Presă, în Parlament şi în Societate se ridică din ce în ce maĭ multe vocĭ contra continuăreĭ instituţiilor de cultură maghiare şi anume contra şcoalelor cu limbă de predare străină, şi se cere din ce în ce într'un ton maĭ energic ca în Ungaria să se predea instrucţia publică numaĭ în limba Statuluĭ, în limba maghiară.*

Numeroasele societăţĭ culturale maghiare, societatea şcolară unqurească, prescripţiile privitoare la instrucţia obligatoare a limbeĭ maghiare în toate şcoalele ţăreĭ, înlăturare din funcţiunĭ şi justiţie a tot ce nu e maghiar, persecutarea acelora ce rĕmân credincioşĭ naţionalităţeĭ lor maghiare, nelăsându'ĭ să înainteze în funcţiunĭ publice, proiectul de azilurĭ pentru copiĭ, rĕsboiul contra teatrelor şi societăţilor nemaghiare, negligeare a tot ce nu e maghiar din partea autorităţilor, în ştiinţă, artă, viaţă publică, etc., sunt dovezĭ destul de clare că naţionalităţile nemaghiare din Ungaria aŭ motive de a se plânge, de a fi îngrijite şi neliniştite.“

Răpciuneanu.

Din Giurgiu

12 Ianuarie 1891

Domnule Director!

In ziarul Domnieĭ-Voastre cu Nr. 713 de la 11 Ianuarie, se face o dare de seamă a Serbăreĭ patronuluĭ gimnasiuluĭ de aci, la care în interesul adevĕruluĭ mĕ simt dator a vĕ ruga să bine voiţĭ a dispune, să se facă următoarea rectificare:

D. Prefect al judeţuluĭ fiind bolnav n'a putut lua parte la serbare şi după declaraţia Domnieĭ Sale nu a autorizat pe nicĭ un *scriitor de la poliţie*, după cum se arată în acea dare de seamă, spre a'l representa.

D-l Prefect, în urma invitaţiuneĭ mele, mi-a rĕspuns prin următoarea adresă:

Domnule Director!

„La adresa D-voastre, No. 6, am onoa„re a vĕ rĕspunde că regret din inimă că „nu pot lua parte la Solemnitatea Sfinţi„reĭ drapeluluĭ gimnasiuluĭ din causă de „boală de care sufer. Vĕ urez prosperita„te şi multe succese în propagarea lumineĭ.

(Semnat) *Prefect Gentilly.*

Fiind convins de solicitudinea Domnieĭ voastre, D-le Director, pentru restabilirea adevĕruluĭ, vĕ rog Domnule Director, a primi din nainte mulţumirile mele.

N. Droc. Barcianu

Informaţiunĭ

— —

Iată interpelarea anunţată ierĭ de D. Iancovescu D-luĭ ministru al justiţieĭ:

Am onoare a anunţa D-luĭ ministru al justiţieĭ o interpelare privitoare la radicala neobservare a garanţiilor înscrise în condica de procedură penală, garanţiĭ privitoare la liberarea individuală, precum şi asupra violenţelor şi brutalităţilor ce cetăţeniĭ sufer de la agenţiĭ siguranţeĭ publice.

I. Iancovescu.

Ni se trimete din Iaşĭ hazlia listă a bucatelor servite la banchetul dat în Iaşĭ, pentru a serba a treia aniversare a clubuluĭ radical:

Limfă aperitivă à la Koch în doză radicală.

Mezelicurĭ junimiste cu firma concentrată.

Bulion cu baccele de la Senat.

Peşte nemţesc à la Ulan prusac.

Epurĭ din opoziţie cu sos de ciupercĭ guvernamentale.

Curcan umplut cu îngâmfare ministerială.

Căprioară vânată de o catană nemţească.

Tortă restaurată à la Lecomte.

Fructe rescoapte din grădina Omuluĭ periculos.

Aflăm că procesul sub-locotenentuluĭ Paladi din jandarmĭ, care urma a se judeca azĭ marţĭ 15, se va amâna din cauză că D. colonel J. Lahovary, preşedintele consiliuluĭ de revizie, lipseşte din Capitală.

Din cauza sosireĭ întârziate a corespondenţelor, nu putem publica în întreg darea de seamă a serbăreĭ anuluĭ noŭ a *clubuluĭ de lectură* din Botoşanĭ.

După cum ni se scrie însă, succesul a fost deplin şi s'a petrecut minunat până la ora 5 dimineaţa.

Ştirĭ Telegrafice

— —

BUENOS-AYRES, 14 Ianuarie.— Oraşul Coronel a fost bombardat. Sunt maĭ mulţĭ morţĭ şi rănitĭ. Silinţele trupelor tind a înconjura pe rĕsculaţĭ în districtul Coquimbo.

ZURICH, 14 Ianuarie.—Conferinţa Uniunelor lucrătorilor elveţienĭ a hotărît să serbeze ziua de 1 Maiŭ şi să lucreze în favoarea zileĭ de lucru de zece ceasurĭ.

SOFIA 26 Ianuarie. — „La Bulgarie“ comentând demersul făcut de Rusia în privinţa pretinşilor nihiliştĭ ce ar exista în Bulgaria, exprimă mirarea sa de a vedea Rusia, care a primit în armata sa pe autoriĭ detronăriĭ Principeluĭ Alexandru, şi care a decorat cu insignele ordinuluĭ s-tuluĭ Stanislas pe un ofiţer sperjur ca Gruief, să vie azĭ să impute Bulgarieĭ că dă asil câtor-va supuşĭ ruşĭ, a căror singură vină este numaĭ că iubesc libertatea şi că vor să trăiască într'o ţară liberă.

DIN BÊRLAD

In ziarul „*Lupta*“ cu data de 5 Ianuarie am observat un articol din Bêrlad iscălit de un oare-care Const....

Prin acest articol dînsul arată— între altele—starea de decadenţă a oraşuluĭ nostru precum şi lipsa complectă (?) a vre uneĭ activităţĭ literare saŭ chiar ştiinţifice.

Dînsul termină aducênd o ploae abondentă de laude D-reĭ Maria P. Drouhet, care cu ocaziunea serateĭ muzicale dată în ziua de 25 Decembrie, a impresionat atât de adînc pe tînĕrul *Const.* în cât puse mâna pe condeiŭ şi scoase la iveală cele scrise „*Lupteĭ*“ în această privinţă!

Atâta tot şi absolut nimic!

Nu'ĭ vorbă că articolul D-sale pare a fi ceva într'o privinţă însă cu o condiţiune pe care voiŭ arăta-o maĭ la vale, dar sfîrşitul degenerează şi întunecă cu totul pe *Const.* arătându'l drept un curtenitor şi slăbuţ apreciator.

Aş înţelege când dînsul 'şĭ-ar fi dat seamă de reuşita saŭ nereuşita fie-căreĭ persoane care a luat parte la acea serată, dar el aduce nenumĕrate laude numaĭ şi numaĭ... D-reĭ M. Drouhet, ca şi când numaĭ ea singură ar fi dat micul concert din acea seară!

Dar să trec asupra unuĭ alt punct ce este de o maĭ mare importanţă şi care merită o deosebită atenţiune: D-sa arată starea de decădere a oraşuluĭ, 'şĭ bate joc de „Clubul Concordia“, de fostul Ateneŭ, etc., dar nu arată şi mijloacele necesare precum şi mĕsurile de căpetenie, mĕsurile cele maĭ bune de îndreptare.

A scri într'un pustiŭ, cum zice Eminescu, este ca şi când aĭ vrea să'ţĭ baţĭ joc de lume. Asta a făcut tînĕrul nostru *Const.* şi 'l deplâng căcĭ m'a prins mirarea când am vĕzut că tocmaĭ dînsul care a stat pe băncile liceuluĭ de aicĭ vine să'şĭ bată joc de foştiĭ luĭ profesorĭ, tocmaĭ dînsul care a crescut în oraşul Bêrlad unde a primit acel „ceva“ de care se bucură astă-zĭ, vine şi 'l arată ca pe un oraş foarte decăzut şi căruia după D-sa ar trebui să'l dăm foc!

Nu'ĭ vorbă, e bine să arăţĭ ce e rĕŭ, dar să nu uiţĭ că această reclamă e o îndreptare şi numaĭ acela care se învredniceşte a arăta rĕul, se cuvine să dea la lumină şi mijloacele prin care s'ar îndrepta starea decăzută a lucruluĭ.

Sunt în adevĕr în articolul sĕŭ şi câteva punte la care mĕ unesc şi eŭ, aşa, este chestiunea cu deschiderea Biblioteceĭ liceuluĭ care de atâţia anĭ stă închisă şi numaĭ rĕŭ n'ar fi să se deschidă o dată şi să i se aducă îmbunătăţirile necesare punêndu-i-se la dispoziţie un fond ca rezervă.

Decĭ, rog din parte'mĭ pe D. *Const.* ca de altă dată să'şĭ concentreze bine mintea asupra unor asemenea chestiunĭ şi să caute ca sfîrşitul articolelor sale să fie, de se va putea, maĭ bun ca începutul, căcĭ cunosc pe D. *Const.* şi ca cunoscut ce'ĭ sunt m'am silit să'ĭ arăt greşalele de astă dată.

Nero.

Cifre fabuloase

Iată un tabloŭ de împrumuturile şi conversiunile de datoriĭ făcute în anul 1890, de diferite state:

Germania (împrumuturĭ de ţărĭ şi oraşe, stabilimente de credit, Căĭ ferate şi societăţĭ industriale) 1,207,605,525; America Latină (impr. de ţărĭ şi oraşe, C. F. şi soc. industr.) 577, 283,350; Austro-Ungaria (impr. de ţărĭ şi oraşe, stab. de credit, C. F. şi soc. industr.) 94,677,500; Belgia (idem) 41,517,000; Bulgaria (C. F. şi soc. industr.) 30,000,000; Congo (C. F. şi soc. industr.) 960,000; Egiptul (idem), 922,109,100; Spania şi coloniile (impr. de ţărĭ şi oraşe, stab. de credit şi C. F. şi soc. ind.) 216,745,000; Statele unite (C. F. şi soc. ind.) 926,381,850; Franţa (impr. de ţărĭ şi oraşe, stab. de credit C. F. şi societăţĭ industriale) 344,883,745; Anglia (idem) 1,888,328,950; Grecia (impr. de ţărĭ şi oraşe, C. F. şi soc. ind.) 116,958,500; Italia (idem) 27 898,500; Olanda şi coloniĭ (impr. de ţărĭ şi oraşe, stab. de cred., C. F. şi soc. ind.) 184,057,800; Persia (stab. de cred., C. F. şi soc. industriale) 19,540.000; Portugalia (impr. de ţărĭ şi oraşe, C. F. şi soc. industr.) 118,674,500; **România (împrumt. de ţărĭ şi oraşe) 16,000,000 şi conversiunĭ 274,375,000— total 290,375,000**; Rusia (impr. de ţărĭ şi oraşe, stab. de cred., C. F. şi soc. ind.) 582,772,000; Serbia (impr. de ţărĭ şi oraşe, C. F. şi soc. ind.) 11,950,000; Suedia şi Norvegia (idem) 50,625,000; Elveţia (imprum. de ţărĭ şi oraşe, stab. de cred., C. F. şi soc. ind.) 167,442,000; Transvaal (C. F. şi soc. industr.) 38,400,000; Turcia (idem) 228,781,000.

In aceste sumĭ intră şi conversiunile la următoarele state: Egipt (917,484,000), Spania (28 620,000, Olanda (37 800, Rusia (400,000,000), Elveţia (24,000,000) şi Turcia (195,681,000).

Armand Silvestre

In Colţul Vagonuluĭ

— —

Monolog

Sînt flăcăŭ... nu m'am însurat încă dar sînt bine crescut. Vĕ spun lucrul acesta pentru ca să nu credeţĭ că intrarea în templul Hymeneuluĭ mĭ'a fost interzisă fiind-că am obiceiurĭ urâte... nu! Am fost om cu respect şi asta mĭ-a fost de ajuns; mĕ cunosc eŭ pe mine îndestul, nu m'am găsit vrenic, iacă toată istoria! Mĕ mângâĭ cu singurătatea inherentă stăriĭ mele voiajând. Un om singur care nu lasă nimic în urma luĭ, care poartă cu dênsul tot ce are ca înţeleptul, nu are nimic maĭ bun de făcut de cât să rĕzoată lumea. Este chiar o datorie pentru dênsul şi dacă n'ar face aşa apoĭ directoriĭ drumurilor fier şi directoriĭ vapoarelor l'ar arăta iute cu degetul.

Aşa dar eŭ îmĭ petrec jumătatea vieţĭ mele ca să mĕ duc şi ailaltă jumătate ca să mĕ întorc. O să meargă aşa până la voiajul meŭ din urmă pentru care n'o să maĭ am trebuinţă să iaŭ bilet de intoarcere. Până atuncĭ însă, mĕ regulez aşa încât să călătoresc cât se poate de confortabil Aşa, îmĭ trebue tot-d'a-una o şapcă de mătase, — ştiţĭ d-v.: mătasea goneşte trăsnetul pe care l'ar putea atrage mişcarea drumuluĭ de fier, — plosca cu bĕutură, un puĭ fript saŭ un vînat în sacul cu mâncarea, un romanţ bun ca să adorm, dar maĭ cu seamă, oh! maĭ înainte de toate, când trebue să dorm noaptea în vagon, îmĭ trebue colţul meŭ.

Să nu cum-va să credeţĭ că'mĭ place colţul fiind-că şade cine-va acolo maĭ bine de cât în cele-l'alte locurĭ carĭ costă tot atâtea parale şi fiind că'ĭ tot-d'a-una bine să profiţĭ d'o nedreptate, nicĭ fiind-că'ţĭ rezimĭ maĭ bine capul pe perinile de pĕr. Nu! Eŭ am un suflet care nu'ĭ lipsit de poezie şi'mĭ place foarte mult când vĕd cum fuge peizagiul ca şi cum ar tot voi să s'agaţe de coada trenuluĭ. Eŭ nu sînt nesimţitor la frumuseţile natureĭ şi când o rază de lună amestecă ceva fantastic în realităţile acestea mĕ simt inpins spre o melancolie plină de farmec. Vĕ spun dar de maĭ nainte ca să ştiţĭ; dacă mĕ veţĭ întâlni vre-o dată într'o sală de aşteptare — şi chiar vĕ sfătuesc să vĕ uitaţĭ bine la mine ca să mĕ cunoaşteţĭ — eŭ sînt tot-d'a-una gata să vĕ înbrîncesc pentru ca s'ajung cel d'întîĭ în compartimentul meŭ; apropiŭ cu şiretenie un scaun de uşa cu geam şi când se deschide uşa asta cu sgomot eŭ inping scaunul îndăratul meŭ între picioarele contimporanilor meĭ. Vĕ recomand şi d-v. procedeul acesta fiind-că e suveran; numaĭ să nu cum'va să'l întrebuinţaţĭ dacă mĕ veţĭ găsi cum-va pe mine în vagon.

Farsa asta 'mĭ izbutise pentru a suta oară, când am plecat ierĭ la Grenoble. Brrr! scaunul fusese înpins înapoia mea şi fără să mĕ tulbure de blestem şi de bombănelile celor-l'alţĭ, mĕ năpustisem spre locul meŭ preferat. colţul din dreapta, în sensul mişcăriĭ. Numaĭ de cât făcusem o ţigaretă ca să sperii pe dame, ocupasem toate locurile cu cufĕrul meŭ, cu pătura cu care mĕ 'nvelesc, cu pălăria mea, cu umbrela şi făcusem ast-fel că orĭ-ce călător băga nasul pe uşe fugea când mĕ vedea aşa de baricadat. Conductorul închisese uşa pe dinăuntru, clopotul sunase ca să vestească pe călătorĭ să se grăbească să se sue în vagoane, eram scăpat! Ah! ce noapte nespusă de contemplare şi de reverie! O lună de toată frumuseţea! Un tren accelerat! Cum aveaŭ să fugă copaciĭ pe subt ste e!

Deodată, aud pe un ticălos de funcţionar zicênd tocmaĭ subt fereastra mea:

— P'aicĭ, domnule şi doamnă, p'aicĭ, este loc.

Clanţa uşi mele fu ridicată şi în thebaida mea se năpusti un bărbat şi o femeie carĭ abia suflaŭ.

Femeia mi se păru încântătoare, bărbatul mi se păru groaznic; aşa merg lucrurile Fără să mĕ tulbur, îĭ lăsaĭ să s'aşeze în capătul cel-l-alt al compartimentuluĭ. Doamna se 'ntinse la stânga, domnul se lungi la dreapta şi'şĭ puse papuciĭ, fără să'mĭ ceară voie, lucru care mi se păru o prostie din partea luĭ Puteam să'mĭ rĕzbun, puteam adică să'mĭ pun şi eŭ papuciĭ, însă n'am făcut'o, fiind-că v'am spus de la început că sunt bine crescut. Mĕ mulţumiĭ dar ca să am milă numaĭ de biata fiinţa aceea care era osândită să trăiască cu un ast-fel de bădăran. Oameniĭ aceştia nu vorbeaŭ de fel... de aceea mĕ hotărîĭ şi eŭ ca să nu mĕ maĭ uit la dînşiĭ, ca să'mĭ fac cel puţin iluzia că sînt singur. Ah! ce noapte frumoasă de gândire şi de extaz! Mi se păru însă că trecuse un nor micuţ peste lună şi că frigul avea să bage reumatismul în arborĭ.

„P'aicĭ, domnule şi doamnă, p'aicĭ, maĭ este loc, haide, grăbiţĭ-vĕ!“

Tot subt fereastra mea eraŭ zise vorbele acestea şi pasămite tot de ticălosul ĕla de amploiat.

Se deschise iar uşa şi intră altă pereche, suflând şi maĭ greŭ de cât perechia d'întîĭ şi carĭ veniră până sub nasul meŭ. Nevasta era frumoasă, bărbatul, să ferească Dumnezeŭ cât era de urît! Aşa 'ĭ regula, dar, ce'mĭ pasă mie! O luptă spăimîntătoare, luptă titanică începuse în creerul meŭ între sentimentele mele prea cunoscute de delicateţe şi dragostea d'a sta nesupărat de nimenĭ. O furtună subt o şapcă de mătase! Fiind-că eŭ, cu acea limpezime de viziune pe care o daŭ împrejurările critice, studiasem toate ipotezele carĭ mĕ osândeaŭ la jertfă.

Fiindcă, vĕ rog să m'ascultaţĭ; dacă'mĭ păstram colţul, vecina mea cea noă, ca să'şĭ aibă colţul eĭ, era silită să stea în faţa mea. şi bărbatul sĕŭ, ca s'o apere, trebuia să şadă lângă dînsa, şi atuncĭ era lipsită de plăcerea de a se întinde; saŭ că ea lăsa locul acesta privilegiat urîtuluĭ eĭ de bărbat, pentru ca să fie şi de dincolo supărată, saŭ că şedea lângă mine şi atuncĭ nemernicul era lăsat deliciilor unuĭ sibaritism obraznic, culcat aiene ca Tityre, pe când ea şi eŭ!.... Ah! nu! cum eram să las să sufere un sex pe care l'am respectat totdauna aşa de mult? Nu! Lăsaĭ la o parte dragostea mea de a şedea în voe. Sentimentele mele de delicateţe pe carĭ le cunoaşteţĭ biruiră. In maĭ puţină vreme decât am pus eŭ ca să povestesc istoria asta, dăduĭ colţul meŭ şi omul cel urît se aşeză în stânga mea, fără să'mĭ mulţumească!

Nicĭ acesta nu se jenă de mine cum nu se jenase nicĭ cel d'întâi! Işĭ făcu o toaletă de noaptea fără să 'mĭ ceară cea maĭ mică scuză. Nicĭ chiar femeea cea frumoasă nu 'mĭ ceru scuze, însă, deĭ ea nu se desbrăcase. Nu 'mĭ maĭ făceam iluziĭ, îmĭ pierdusem noaptea. Luna pierise într'un nor şi copaciĭ aveaŭ podagră O singură dată încercaĭ să mĕ uit pe geam, întorcênd capul aşa; — însă profilul vecinuluĭ meŭ urît se amestecă aşa de caraghios cu liniile peyzagiuluĭ în cât mĕ dăduĭ înapoĭ speriat. Inchipuiţĭ-vĕ că după ţeasta luĭ părea că se înalţă nişte tufişurĭ nalte (numaĭ o închipuire, ştiţĭ d-voastră); că sprincenile luĭ măturaŭ azurul ceruluĭ înaintea lor şi că în momentul când îĭ zăriĭ nasul în bătaia lunĭ, mi se păru că vĕd corbul din fabulă ţiind în plisc o brînză de lumină. M'aş fi uitat eŭ maĭ multă vreme însă aş fi înebunit.

De disperare, mĕ întorseĭ spre căĭ meĭ dintîĭ la cea-l'altă extremitate a vagonuluĭ. Eĭ nu îmĭ jenaŭ vederea cum şedeaŭ lungiţĭ în poze nepotrivit de graţioase, doamna ca o floare cosită, domnul ca o ciupercă. Avuseseră însă bunătatea să lase perdelile în partea lor, pentru ca să'mĭ lărgească mie orizonturile. Era complect. Nu'mĭ rĕmânea alt mijloc de scăpare de cât şirul de junghiurĭ ce simte cineva când vrea să doarmă pe perinile de pĕr carĭ simulează colţurĭ numaĭ pentru oameniĭ naivĭ. Mĕ învelĭĭ dar bine şi mĕ culcaĭ.

— Dacă bădăraniĭ aceştia, — îmĭ ziceam eŭ în gând — s'aŭ prefăcut că nu bagă de seamă galanteria deosebită a procedeuluĭ meŭ, dacă, geloşiĭ! s'aŭ ferit d'a face pe nevestele lor să bage de seamă, ele ceĭ puţin îmĭ daŭ dreptate în gândul lor, şi paralela care se stabileşte în crierul lor, între persoana mea şi persoanele mojicanilor lor de bărbaţĭ, nu poate să fie de cât măgulitoare pentru mine. Mĕ doare spinarea, însă conştiinţa mea e împăcată. Vaĭ! am vrut să mĕ întorc... Insă e dulce să suferĭ pentru o jumĕtate a neamuluĭ omenesc aşa de necomparabil maĭ frumoasă decât cealaltă.. Uf!... în rinichĭ am acum junghiurile... dar ce dulce suferinţă!... Să mĕ fac că dorm şi să sufer pentru ca să le respect maĭ bine somnul. Ah! ce dulce e jertfa! Poftim! frumoasa care stă în faţa mea nu doarme: s'apropie de bărbatul sĕŭ. vecinul meŭ urît... îĭ vorbeşte încet, mĕ arată pe mine cu ochiĭ. Ascult, căcĭ nu am ce face.

— „Bietul bărbatul meŭ! dar, de ce nu întrebĭ, dragă, pe dobitocul ĕsta când se dă jos din tren, ca să poţĭ să te întinzĭ cum vreĭ?“

Acum, dragiĭ meĭ, neînsuraţĭ ca şi mine, poftiţĭ să vĕ maĭ daţĭ colţul vostru dacă vĕ place ce am păţit eŭ. Eŭ unu mĕ însor, numaĭ ca să vĭ'l iaŭ şi ca să poată nevastă-mea pe urmă să vĕ facă şi pe voĭ dobitocĭ, cum m'a făcut pe mine nevasta aceea.

I. S. Spartali.

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 14 Ianuarie 1891.

Şedinţa se deschide la orele $2^1/_2$ sub preşidenţia d-luĭ General I. Em. Florescu.

Prezenţĭ 70 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **Preşedinte Florescu** comunică încetarea din viaţă a prinţuluĭ Baudoin şi cere învoirea Senatuluĭ de a fi interpretul sĕŭ, exprimând regretele ce simte maturul corp pentru această perdere.

Declară vacant col. II de Ilfov.

D. **Plesnilă** se plânge că nu i s'aŭ dat dosarele privitoare la taxa de $^1/_2$ la sută asupra porturilor şi la linia ferată Bêrlad-Galaţĭ.

D. **V. A. Urechiă** depune o petiţie a peste 200 preoţi, ca să servească la complectarea proiectuluĭ de lege pentru îmbunătăţirea soarteĭ cleruluĭ.

D. **Chiriacescu** cere un tabloŭ de toate moşiile, din judeţul Ialomiţa, parcelate, vîndute şi scoase în vînzare.

D. **P. S. Aurelian** se plânge de atitudinea Ministruluĭ de Comerţ în chestiunea vamală, şi interpelează guvernul în această privinţă.

D. **St. Borănescu** cere dosarul linieĭ ferate Buzĕŭ-Pătârlagĭ şi Buzĕŭ-Frontieră.

D. **P. Grădişteanu** anunţă o interpelare în chestia mişcăreĭ de peste Milcov.

Se pune la ordinea zileĭ, pe mâine, modificarea regulamentuluĭ Senatuluĭ.

D. **G. Gâlcă** cere să se pue la ordinea zileĭ legea instrucţiuneĭ.

D. **Triandafil**, Ministru de Justiţie, spune că încă nu s'a studiat acest proiect.

D. **Flondor** protestează contra joculuĭ „d'a puia-gaia," ce se face în Senat, un Ministru spunênd că proiectul va veni în discuţie îndată după rĕspunsul la Mesaj, iar altul că nu e studiat încă.

D. **Ureche** închide incidentul spunênd că ordinea zileĭ se fixează împreună cu Ministrul.

La orele 3 şi jumătate şedinţa se didică.

CAMERA

Şedinţa de la 14 Ianuarie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi jum. sub-preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 95 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. **D. A. Laurian** depune o petiţiune a 200 preoţi, carĭ cer să nu fie uitaţĭ în proiectul pentru îmbunătăţirea soarteĭ cleruluĭ mirean.

D. **V. Urşianu** interpelează pe ministrul lucrărilor publice dacă în regulamentul căilor ferate se prevede mĕsurile ce trebue să ia direcţia, în caz de intemperiĭ, pentru a nu silĭ pe călĕtorĭ să sufere.

D. **I. Iancovescu** adresează ministruluĭ de justiţie o interpelare, pe care o publicăm maĭ la vale.

D-sa maĭ întreabă pe ministrul de interne dacă ştie, că comisarul Andronescu, din culoarea de albastru, a bătut cu mâna sa pe treĭ cetăţenĭ, carĭ făceaŭ propagandă pentru D. Cezianu.

D. **Cernătescu** se asociază la interpelarea D-luĭ Urşianu.

D. **Radu Stanian** interpelează pe ministrul de interne asupra scandalurilor de la Ploeştĭ.

D-niĭ C. Ienescu, Micescu, C. C. Dobrescu şi Chr. Negoescu se înscriŭ pentru a vorbi şi D-lor în acea chestiune.

D. **C. C. Dobrescu** cere dosarul concursuluĭ pentru catedra de matematicĭ de la externatul secundar din Ploeştĭ.

D. **G. D. Paladi** adresează ministruluĭ de interne o interpelare privitoare la bătaia de la Grozăveştĭ şi la aceia din calea Moşilor.

D. **C. Kogălniceanu** 'şĭ desvoltă interpelarea privitoare la votul dat de o societate ungurească din Pesta, care a votat o sumă de banĭ pentru propaganda maghiară printre ungurii din Moldova şi la declaraţiile făcute de D. Maiorescu corespondentuluĭ unuĭ ziar german.

D-sa, departe de a desaproba pe ungurĭ pentru simţul lor patriotic, care 'ĭ împinge să nu'şĭ uite fraţiĭ din altă ţară,—îĭ dă de model românilor.

Dar, dacă Maghiarii, carĭ aŭ în România numaĭ 60,000 de conaţionalĭ, se cred datorĭ a-ĭ opri de la deznaţionalizare — de şi nimenĭ nu-ĭ ameninţă — de ce nu ne-ar permite eĭ şi nouă ca să ne îngrijim de fraţiĭ noştri de peste munţĭ, — 4 milioane de românĭ — carĭ trăiesc sub un regim excepţional şi barbar.

D-sa descrie cu culorĭ viĭ suferinţele românilor de peste Carpaţĭ.

Pentru a nu fi acuzat de parţialitate, D-sa explică pentru ce nu putem momentan să îmbrăţişăm pe româniĭ din Bucovina şi Basarabia.

In Bucovina, româniĭ aŭ aceleaşĭ drepturĭ ca şi toate naţionalităţile din Austria. Dieta Bucovineĭ e compusă în majoritate din românĭ şi deputaţiĭ Bucovinenĭ în Parlamentul austriac sunt cea maĭ mare parte românĭ.

In Basarabia, e drept, lucrurile staŭ maĭ rĕŭ ca în Bucovina; dar, când Germania— putere mare — nu cutează a interveni pe lângă guvernul rus în contra deznaţionalizăreĭ germanilor din Rusia şi noĭ — stat mic şi slab — să îndrăznim a ne ridica faţă cu colosul rus? Lucrul ar fi cel puţin nepractic.

Revenind la Româniĭ din Ungaria, D-sa constată că nicĭ ministrul de externe n'a tăgăduit rĕul tratament la care sunt supuşĭ Româniĭ din Ardeal şi voeşte să ştie —în mod franc—ce va face guvernul faţă cu această situaţiune, ştiind bine că nu e vorba de o iredentă română, ci numaĭ de a susţine moraliceşte şi băneşte lupta culturală a românilor de peste munţĭ.

D. Kogălniceanu trece apoĭ la declaraţiile D-luĭ Maiorescu şi cere ministruluĭ de externe ca să le dezaprobe, cu atât maĭ mult, cu cât ministrul cultelor a dat ziarului german acele ideĭ ca ale întreguluĭ guvern actual.

Adevĕrat este, că guvernul va lua mĕsurĭ în contra mişcăreĭ începute de studenţiĭ Românĭ? că va opri tipărirea memoriuluĭ?

[illegible] ...erat este că suntem deja înfeodaţĭ [illegible] tripleĭ alianţe?

[illegible] Lahovary, cu ocazia discursuluĭ D-luĭ [illegible]anu, a declarat că Ţara nu [illegible]nuĭ. Cum se potriveşte această cu declaraţia D-luĭ Maiorescu? Pe cine să credem?

D-sa spune că întreg guvernul e rĕspunzător de politica Statuluĭ şi diverginţe nu trebue să fie. Dovadă cazul cu ministrul italian Seismit-Doda, care făcând la un banchet o declaraţie contrară politiceĭ D-luĭ Crispi a trebuit să'şĭ dea dimisia.

Pentru a vedea a cuĭ părere predomină în ministerul actual, D-sa analisează compunerea cabinetuluĭ şi constată, că ascendentul îl are D. Maiorescu.

Aşa fiind, D. Lahovary nu poate sta alăturĭ cu D. Maiorescu.

D. **Al. Lahovary** declară că, în ce priveşte chestiunea politică externă, nu voeşte să rĕspunză alt ceva de cât ceea ce a maĭ spus nu de mult.

In ce priveşte atitudinea guvernuluĭ faţă cu situaţia românilor din alte state, D-sa spune că nu va interveni, după cum nu va suferi intervenţia altora în afacerile noastre interne.

Cu aceasta rĕspunde şi la votul societăţeĭ ungare pentru propaganda maghiară în Moldova.

In ce priveşte interviewul D-luĭ Maiorescu, singurul lucru adevĕrat este că D. Maiorescu a vorbit cu acel ziarist. Restul este neezact. De alt-fel, interviewul datează cu un an şi jumătate înainte de intrarea D-luĭ Maiorescu în Minister.

Atât şi nimic maĭ mult. D-sa tace asupra părţeĭ politice din interpelarea D-luĭ C. Kogălniceanu.

D. **N. Ionescu** se miră de curajul ceĭ are ministrul de a tăcea, când îĭ place în vreme ce vorbeşte când Camereĭ nu-ĭ place.

D. Ionescu declară că va sili pe D. Lahovary să vorbească cu ocazia bugetuluĭ afacerilor streine.

D. **Lahovary** zice, că nu 'mĭ-a refuzat să respundă, dar s'a referit la declaraţiile sale anterioare

D. **C. Kogălniceanu** ia act de faptul că—până la proba contrarie— politica externă a guvernuluĭ este aceea expusă de d. Al. Lahovary şi nu aceea a D-luĭ Maiorescu.

Discuţia se închide.

D. **Caracostea** citeşte proiectul de lege prin care se înfiinţează câte un loc de judecător la trib. Covurluiŭ, Ilfov şi Mehedinţĭ.

D. **Lascar Catargiu** se declară contra acestuĭ proiect de lege şi cere reînfiinţarea secţieĭ II-a la trib. Covurluiŭ.

D. **Al. Marghiloman** combate cererea D-luĭ Catargiu, pe motivul că statistica dovedeşte, că nu este necesară reînfiinţarea secţiuneĭ a II-a.

Maĭ vorbesc D-niĭ G. Tocilescu şi G. Pallade.

D. **Panu** propune un amendament prin care cere reînfiinţarea secţieĭ a II-a de la trib. Covurluĭ.

Comitetul delegaţilor nefiind complect, proiectul se amână.

Camera decide apoĭ a'şĭ exprima către familia regală, regretele pentru moartea prinţuluĭ Baudonin, moştenitorul coroaneĭ Belgieĭ.

Se citeşte un proiect de lege pentru încheiarea uneĭ transacţiunĭ între stat şi D. I. Cantacuzino.

Discuţia se amână.

Şedinţa să ridică la 5.

LIGA
PENTRU
Unitatea de Cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 leĭ*
A. V. Beldimanŭ	*40 „*
D. Panaite Donicĭ	*70 leĭ.*
D. Anton Borneanu ing.	*20 „*
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3 „*
D. Barbu Nicolae prof.	*100 „*
Total	*333 leĭ*

(Va urma).

O listă de subscripţiune se află la Redacţiunea noastră pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintirea vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

ULTIME INFORMATII

Cu deosebită mulţumire am primit din partea d-luĭ Barbu Nicolae profesor de cursul superior la liceul Sf. Sabba din capitală, leĭ una sută pentru fondul *Ligeĭ pentru cultura Românilor*.

Mulţumirile ce am putea adresa generosuluĭ donator ar fi ca colegiĭ d-sale să'l imiteze, lucru ce nu ne îndoim că vom avea plăcerea d'a înregistra în scurtă vreme.

Crudă coincidenţă!

Fiul Regeluĭ Leopold II al Belgieĭ, moştenitor direct al tronuluĭ, a murit la 22 Ianuarie 1869 st. n.

Principele Baudouin, care era acum moştenitor al tronuluĭ Belgieĭ a intrat în agonie în seara de 22 Ianuarie 1891 şi 'şĭ-a dat ultimul suspin la 2 ore după miezul nopţeĭ spre 23 Ianuarie 1891.

Ministerul de Interne, printr'o circulară publicată în *Monitorul Oficial* apărut azĭ, atrage atenţiunea prefecţilor asupra nenorocirilor ce se pot întâmpla cu începerea desgheţuluĭ şi'ĭ invită a lua mĕsurĭ din vreme.

Iată o mĕsură bună, care daca va fi esecutată ne va procura deosebita mulţumire să înregistrăm un fapt bun la activul guvernuluĭ actual.

Citim în *Monitorul Oficial* că vestea morţeĭ Prinţuluĭ Baudouin a fost anunţată *Augustuluĭ nostru Suveran de către M. Sa Regele Belgieĭ, prin depeşa primită la Palat, Vinerĭ 11 ale curenteĭ la orele 12 din zi.*

E o ruşine cât de rĕŭ este informat *Monitorul Oficial!*

Vom nara noĭ cum M. Sa Regele a aflat trista ştire a morţeĭ nepotuluĭ Sĕŭ, Prinţuluĭ Baudouin.

Vinerĭ, Regele lucra în cabinetul Sĕŭ cu D. Alex. Lahovary, ministrul de externe.

Nicĭ M. Sa nicĭ ministrul nu ştiaŭ că Prinţul Baudouin a murit, când de o dată intră în odae M. Sa Regina, cu depeşa *Agenţieĭ Havas* în mână, şi, fără cea maĭ mică cruţare pentru soţul Sĕŭ, strigă:—*Baudouin a murit.*

Regele, lovit ca de un trăsnet nu s'a putut câte-va secunde scula de pe scaun.

Telegrama Regeluĭ Belgieĭ nu a fost primită la Palat decât seara foarte târziŭ.

D. General Manu a fost interviewat la Viena de un reporter al ziaruluĭ *Neue Freie Presse*. D-sa ar fi zis:

Vorbind de chestia naţionalităţilor în Ungaria, că înţelegerea Ungurilor cu cele-l'alte naţionalităţĭ, printre carĭ şi România, aşa precum s'a manifestat în conferinţa din Sibiŭ este în interesul Statuluĭ.

Troeniĭ de zăpadă fiind peste mĕsură de marĭ, D. Mihail Şuţu, directorul general al poştelor şi telegrafelor, a renunţat la ocupaţiunile D-sale cinegetice.

Dar, fiind-că nu maĭ avea ce face în ţară a plecat pentru două lunĭ în congediŭ la Paris.

O maĭ mare bătjocură nicĭ că se poate.

Dacă D. General Manu vrea se dea D-luĭ Şuţu 1,000 leĭ pe lună filodormă, dea-i-le, dar să nu încurce un serviciŭ atât de important ca direcţiunea poştelor, dându'ĭ un titular care pe lângă că nu se pricepe la nimic, apoĭ nicĭ nu stă la locul sĕŭ; cel puţin ca o gogoriţă pentru a speria pe ceĭ ce nu'şĭ fac datoria şi de carĭ sunt atâţĭ de mulţĭ oploşiţĭ acolo.

Mult cunoscutul şi indestul apreciatul poliţaiŭ al Iaşilor D. Sandu Răşcanu va candida, cu ajutorul predecesoruluĭ sĕŭ D. Vidraşcu, la scaunul de deputat al colegiuluĭ I de Vasluĭ.

Aseară s'a inaugurat în saloanele etagiuluĭ I din casa D-luĭ Ştefan Ioanid din strada Smârdan clubul comercianţilor, sub denumirea de clubul *Bineluĭ public.*

Titlul ce şi-a luat clubul este prea bine cunoscut, ca aparţinênd D-luĭ Protopopescu-Pache şi prin urmare, noua grupare ce s'a făcut, este, opera D-sale.

Daca într'adevĕr scopul acestuĭ noŭ club va fi independenţa comerciuluĭ, 'ĭ dorim din toată inima cel maĭ deplin succes.

Iu sfârşit administraţia din judeţul Tulcea a avut norocul să facă o ispravă.

Zilele trecute administraţia a prins pe treĭ indivizĭ a nume Coman, Sepel, Ştefan I. Balcovicĭ şi Eftimie Atanasief.

Aceştĭ treĭ indivizĭ aŭ comis maĭ multe furturĭ cu spargere în judeţ.

Eĭ aŭ fost înaintaţĭ parchetuluĭ local.

Rugăm pe d-nul Ministru de Resboiŭ să bine voiască a cerceta ce s'a făcut cu lucrările redactate de d-nul Locot. Colonel Veropol coman. Reg. 15 Dorob. relativ la faptele barbare comise de Maiorul Veleanu care, în calitate de şef al Regimentuluĭ 27 Dorobanţĭ, a aplicat cu mâna sa proprie 50 loviturĭ soldatuluĭ Petrache sin Ioan Vasile din care causă nicĭ astăzĭ nenorocitul nu poate umbla.

Cerem în numele nenorociteĭ mame a soldatuluĭ, pedepsirea culpabiluluĭ Major care aflăm ca şi de atuncĭ încoace o duce tot într'o sĕlbăticie.

Societatea Comercianţilor de bĕuturĭ spirtoase din Bucureştĭ va da un Mare Bal deschis, fără tombolă, în seara de Mercurĭ 16 Ianuarie curent, în marea sală a Băilor Eforieĭ.

Această societate fiind reprezentanta celeĭ maĭ întinse bresle de comerciŭ din ţară, balul sĕŭ promite a fi unul dintre cele maĭ splendide balurĭ de societăţĭ.

De aceea, îndemnăm pe cititoriĭ noştri, a nu perde ocaziunea de a vizita acest bal unde vor găsi destule distracţiunĭ.

Preţurile intrăreĭ sunt destul de modeste: 15 leĭ loja, 6 leĭ pentru o familie şi 8 leĭ pentru o persoană. Biletele de intrare se găsesc spre vînzare, chiar de acum, la D. Preşedinte, G. Dobriceanu, calea Victorieĭ Nr. 97, la D. Casier Tănase Ionescu, Calea Victorieĭ Nr. 178 şi la toţĭ D-niĭ Membri din consiliul de administraţiune al acesteĭ societăţĭ.

Parchetul a arestat alaltăierĭ pe un infam anume Valentin Cruţescu care în noaptea de 1 Ianuarie a violat pe surora sa o copilă în vêrstă de 9 anĭ şi jumĕtate, transmiţêndu-ĭ boalele sale murdare.

Maĭ pe fie-care noapte se confiscă pâine maĭ mică de cât greutatea regulamentară.

In noaptea de 12 spre 13 c., s'a confiscat de la brutariĭ:

Apostol Ioan, str. Vaselor 30.	245
Sterie Ion Calea Moşilor 272.	95
Adam Saponi str. Liri.	102
Vasile Anton calea Dorobanţĭ.	50
De la diferiţĭ	185
	677

Cand vor pricepe aceştĭ onorabilĭ, că a fura din pâine este nu numaĭ un delict pedepsit de lege dar şi o infamie?

Maĭ multe judeţe aŭ votat deja ştergerea rămăşiţelor din contribuţiunile directe până la 1885 neîncasate.

Direcţiunea poştelor va înfiinţa poşta rurală şi în judeţul Covurluĭ. Direcţia a luat toate măsurile necesare ca serviciul să înceapă îndată.

Când va veni rândul şi celor-lalte judeţe?

Maĭ mulţĭ locuitorĭ din comunele Comânda şi Miluta, judeţul Mehedinţĭ, se plâng că prefectul judeţuluĭ, D. Urdăreanu, a oprit facerea poduluĭ pe rîul Motru, care fusese luat de apă; comunicaţia între comune acum e întreruptă şi săteniĭ sufer.

Aseară s'a aprins coşul la casele D-luĭ Mateĭ Sălceann, din strada Câmpineanu.

Focul pătrunsese şi în podul caseĭ şi s'ar fi întins repede în toată clădirea care este destul de veche, dacă o bucătăreasă n'ar fi observat şi astfel a dat alarma.

Focul a fost stins cu ajutorul vecinilor.

Un nenorocit anume Pană Muscalu, fost bucătar la D. Grigore Şuţu, trecênd prin strada Colţea, în dreptul număruluĭ 39, a căzut jos şi a murit pe loc.

Cadavrul luĭ a fost transportat la spitalul Colţea.

Aflăm cu plăcere că D-nul Grigore Veluda s'a logodit cu gentila Domnişoară Maria Constantinescu, nepoata D-luĭ Dr. Isvoreanu.

Urăm tinerilor toate fericirile.

Suma delapidată de nenorocitul Cioran, care s'a sinucis în grădina Cişmegiu, este de vr'o 14 miĭ de leĭ.

Astă-zĭ se cercetează actele corpuluĭ de portăreĭ.

Iată conferinţele ce se vor ţine la Ateneul din Craiova în sesiunea anuluĭ curent:

Vinerĭ 1 Februarie. **M. Strajan.** — „*Inceputul renaşteriĭ naţionale prin şcolĭ.*"

Vinerĭ 8 Februarie. **Traian Demetrescu.**— „*Emoţiunea estetică*"

Vinerĭ 15 Februarie. **G. Buzoianu.** — „*Determinismul în geografie.*"

Vinerĭ 22 Februarie. **I. T. Isvoranu.**— „*Teoriĭ asupra vieţiĭ.*"

Vinerĭ 1 Martie. **G. D. Pencioiu.** — „*Femeea la poeţiĭ românĭ.*"

Vinerĭ 8 Martie. **M. B. Calloianu.** — „*Politica ce ştiinţă este?*"

Vinerĭ 15 Martie. **M. N. Seulescu.**— „*Parlamentarismul englez*".

Vinerĭ 22 Martie. **Tache Ionescu.** — „*Clasa de mijloc.*"

Vinerĭ 29 Martie. **Al. Giuvara.** — „*Socialismul de Stat.*"

Vinerĭ 5 Aprilie. **Achil Gheorghiu.**— „*Un subiect de fisică şi experienţe* „care se va anunţa la timp."

Vinerĭ 12 Aprilie. **G. Buşilă.**— „*Idealul nostru.*"

Vinerĭ 26 Aprilie. **Eugeniu Ludwig.**— (Doctor în chimiă)—„*Sticla din punt de vedere ştiinţific.*"

Marţĭ 30 Aprilie. **M. M. Trişcu.** — „*Studiĭ asupra criminalilor.*"

Aflăm că D-niĭ G. D. Diamandopol şi H. Z. Brucăr aŭ început a lucra la un *mare manual de adresele Românieĭ*, după sistemul Didot-Bottin.

Această lucrare va umple un gol foarte simţit până acum de comerciul şi industria română.

Vom publica în curând prospectul.

„GUTENBERG"

societate generala de ajutor reciproc a lucr. tipografi din România

Pentru balul ce Societatea dă în seara de 2 Februarie în Sala Băilor Eforieĭ, sub patronagiul D-luĭ Em. Protopopescu-Pake, biletele se găsesc de vênzare la tipografiile: Carol Göbl, Ioseph Göbl, (Gutenberg), Gr Luis, *L'Indépendance Roumaine*, Şcoalelor, *Voinţa Naţională*, Eduard Wiegand, Cucu, *Tageblatt*, Socec, Göbl fiĭ, *Românul*, Miulescu, *Universul*, C. C. Săvoiu, Ioan Weis şi „Patria". **Comitetul**

Tipografia Modernă Grigorie Luis, strada Academiei No. 24.